

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 20-1/23-06831
Otsuse kuupäev 13.12.2023
Komisjoni koosseis Tõnis Kõiv

Tarbija
Kaupleja MonoClean OÜ (12106593)

Tarbija nõue Tarbija nõue 100 eur (tootemaksumus, saamatajäänud teenus ja muud kulud).

Resolutsioon:

Avaldus rahuldada osaliselt.

Kui pooled otsusega ei nõustu või seda ei täida, on neil õigus samas asjas pöörduda maakohtu poole.

Asjaolud:

Tarbija tellis särgi õmblus- ja puhastusteenuse maksumusega 16 eur. Kaupleja ei suutnud teenust osutada, sh kaotas ära särgi, mida ka ise tunnistab. Tarbija soovis tekitatud kahju särgi maksumuse osas 60 eur, saamatajäänud teenuse osas 16 eur ning muude kulude katteks (transpordikulu, ajakulu, asjajamine kauplejaga) 24 eur.

Vaidlust ei ole selle üle, kas kahju tekkis vaid selle üle kui suur on hüvitis, mida tarbijal on toote eest õigus saada. Kaupleja on nõus maksma 70% toote hinnast ehk 42 eurot (koos saamata jäänud teenustega 58 eurot). Tarbija on seisukohal, et kuna asi oli uus peab ta saama asja täieliku maksumuse 60 eur ning täiendavalt ka korduvalt kaupleja juurde sõitmise eest kulude katteks 24 eur kokku koos saamatajäänud teenusega 100 eurot.

Menetluse käigus kaupleja ei nõustunud ka muude kulude võrdses osas kandmisega (12 eur).

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on nõus tasuma 70% tekitatud kahjust - so 42 eurot pluusi maksumusest ja 16 eurot saamata jäänud teenuse eest.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija ja Kaupleja sõlmisid 28.03.2023 töövõtulepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 635 lg 4

tähtenduses riitusesemete puhastamiseks ja õmblusteenuse osutamiseks kokku 16 euro eest. Tarbija andis esemed Kauplejale üle ja tasus nõutud summa.

Kaupleja töö pidi valmima 31.03.2023, kuid selgus hoopis, et Kaupleja on ühe Tarbija poolt üleantud riide-eseme (päevasärk) ära kaotanud ja seega ei saanud Kaupleja täita VÕS § 636 lg 1 tulenevat üleandmise kohustust. Seega ei muutunud VÕS § 637 lg 3 kohaselt töövõtja tasu sissenõutavaks, sest töö ei valminud.

Kuna Kaupleja lootis siiski kadunud päevasärgi üles leida, külastas Tarbija korduvalt Kaupleja asukohta, kuid päevasärki siiski leida ei õnnestunud. Tarbija esitas 2.05.2023 Kauplejale nõude hüvitada kadumaläinud päevasärgi maksumus 60 eurot, osutamata teenuse eest 16 eurot ja bensiini/ajakulu/lepingu rikkumise eest 24 eurot. Kaupleja oli nõus hüvitama 70 % päevasärgi maksumusest summas 42 eurot ja teenuse eest 16 eurot, kokku 58 eurot. Täiendavat kahjuhüvitist summas 24 eurot ei olnud Kaupleja nõus hüvitama.

Asja materjalide hulgas puuduvad tõendid, et pooled oleksid kokku leppinud, et kui Kaupleja kaotab Tarbija poolt toodud riideseme ära, siis on Kauplejal kohustus hüvitada riideseme maksumusest vaid 70 %. VÕS § 115 lg 1 kohaselt kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist. Kahju hüvitamise eesmärgiks on kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud (VÕS § 127 lg 1). Isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (põhjuslik seos) (VÕS § 127 lg 4). Poolte vahel ei ole vaidlust selle üle, et Kaupleja tegevuse tulemusena tekkis Tarbijal kahju, sest Kaupleja kaotas Tarbijale kuulunud päevasärgi ära. Seega peab kahju hüvitamine asetama Tarbija olukorda, kus ta oleks olnud kui päevasärk ei oleks ära kadunud ehk siis tuleb Tarbijal osta uus päevasärk. VÕS § 127 lg 5 kohaselt tuleb kahjuhüvitisest maha arvata igasugune kasu, mida kahjustatud isik sai kahju tekkimise tagajärjel, eelkõige tema säästetud kulud, välja arvatud juhul kui kasu mahaarvamine oleks vastuolus kahju hüvitamise eesmärgiga. Kaupleja ei ole esile toonud ühtegi argumenti, mis õigustaks mahaarvamist. Seega on Kaupleja kohustatud Tarbijal tekkinud kahju hüvitama täies ulatuses ehk summas 60 eurot.

Tarbija esitatud täiendava kahju hüvitise nõue summas 24 eurot ei ole tõendatud. Kui Tarbija tugineb kütusekulule, siis selle kohta saab esitada arvestuse, mis sisaldab läbitud kilomeetreid, tõendit ostetud kütuse kohta. Alternatiivselt on Tarbija põhjendanud 24 euro nõudmist ajakuluga, kuid arvestus puudub. Kolmas Tarbija toodud põhjendus on lepingu rikkumise eest ehk sisuliselt leppetrahv. Leppetrahvi on võimalik kohaldada, kui pooled on selle kohaldamises eelnevalt kokku leppinud. Sellise kokkuleppe olemasolu ei ole tõendatud.

Lähtudes eeltoodust otsustas komisjon rahuldada Tarbija avalduse osaliselt ning kohustada Kaupleja hüvitama Tarbijale kaotsiläinud päevasärgi eest 60 eurot ning tagastama osutamata teenuse eest 16 eurot. Tarbija täiendava kahjunõude summas 24 eurot otsustas komisjon jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Tõnis Kõiv

/allkirjastatud digitaalselt/